

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 126

гр. Перник, 20.07.2011г.

Административен съд Перник, в закрито съдебно заседание проведено на двадесети юли през две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

При участието на секретар протоколиста И.И. по докладваното от съдията Георгиев административно дело № 217 по описа за 2011г. на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 88, ал. 3 от АПК.

Образувано е по жалба от В.К.К.,*** против Решение на директора на ТП на НОИ/РУ "Социално осигуряване" Перник № ПОБГВ-5 от 10.05.2011г., с което е отказано разглеждане на жалба вх. № 527 от 13.04.2011г. депозирана от К. против разпореждане № 1206 от 09.09.2009г. на ръководителя на осигуряването за безработица. В жалбата се сочи, че решението е нищожно, тъй като компетентния орган е излязъл извън правомощията си, и алтернативно се прави искане за отмяната му като неправилно и незаконосъобразно. Претендира присъждане на разноски.

Ответника по жалбата, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Борованска оспорва жалбата. Твърди, че жалбата е процесуално недопустима, тъй като е подадена след изтичане срока на обжалване на разпореждане № 1206 от 09.09.2009г. на ръководителя на осигуряването за безработица. Същата като просрочена е недопустима за разглеждане по същество. С оглед на това моли оспорването да бъде отхвърлено. Претендира присъждане на разноски.

От събраните по делото доказателства и изложените в съдебно заседание доводи, Административен съд Перник намира за установено от фактическа страна следното:

Във връзка с подаден сигнал № 349 от 15.07.2009г. от началник отдел "Пенсии" до сектор парични обезщетения за безработица с твърдения, че в периода от 29.07.2000г. до 29.06.2001г. лицето К.*** е регистрирано в бюро по труда и е получавало парично обезщетение за безработица, а същевременно за същия период му е зачетен трудов стаж като управител на ЕТ"В.К.-Кики". Въз основа на този сигнал е направена проверка от длъжностни лица при сектор парични обезщетения за безработица и е издадено разпореждане № 1206 от 09.09.2009г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което е

разпоредено К.*** да възстанови за периода от 01.09.2000г. до 28.06.2001г. недобросъвестно получено парично обезщетение за безработица, което е в размер на 1197.50лв.-главница и 2074.13лв. лихва. С писмо изх. № 2177 от 16.09.2009г. началник сектор администрация е оформил покана за доброволно изпълнение на цитираното по-горе разпореждане. Видно от поканата същата е без приложения. По делото е представено известие за доставяне № ИД PS 2300 001 DNF W, от което се установява, че РУ"СО" гр. Перник е изпратило покана изх. № 2177 от 16.09.2009г. и ПОВГВ 1206-В-28. Пратката е върната в цялост на 08.10.2009г. от "Български пощи"ЕАД с отбелязване непотърсена от получателя. С оглед на това в присъствие на свидетел на 20.10.2010г. ръководител на осигуряването за безработица на таблото в РУ"СО" е поставила съобщение на издаденото разпореждане. На 28.10.2010г. е снето от таблото съобщението за издаденото разпореждане. На 13.04.2011г. с вх. № 527-1 К. е депозиран жалба против разпореждане № 1206 от 09.09.2009г. на ръководителя на осигуряването за безработица и е изложил доводи за незаконосъобразност на същото.

Директора на ТП на НОИ/РУ "Социално осигуряване" Перник е издал "Решение" № ПОВГВ-5 от 10.05.2011г., с което е отказано разглеждане на жалба вх. № 527 от 13.04.2011г. депозирана от К. против разпореждане № 1206 от 09.09.2009г. на ръководителя на осигуряването за безработица, в което жалбата не е разгледана по същество, а е отказано разглеждането ѝ като просрочена.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните изводи:

Жалбата до съда е подадена от лице, което има правен интерес да оспорва, депозирана е пред компетентния да я разгледа съд и от външна страна отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК. Доколкото, видно от съдържанието и, жалбата е с характера на частна такава и е подадена в срока по чл. 88, ал. 3 от АПК, с оглед на което жалбата се явява процесуално допустима, а разгледана по същество-основателна.

Безспорно е от съдържанието на въпросното решение е, че жалбата на В.К.К. против Решение на директора на ТП на НОИ/РУ "Социално осигуряване" Перник № ПОВГВ-5 от 10.05.2011г., с което е отказано разглеждане на жалба вх. № 527 от 13.04.2011г. депозирана от К. против разпореждане № 1206 от 09.09.2009г. на ръководителя на осигуряването за безработица не е разгледана по същество, а е отказано разглеждането ѝ като просрочена, т.е. оставена е без разглеждане като недопустима, просрочена, подадена след изтичане на установения в закона срок, в който разпореждането на ръководителя на осигуряването за безработица може да се обжалва. В хода на развитото се производство пред по-горестоящия административен орган жалбата на К. не е разгледана по същество и не е била извършена проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт. В този смисъл безспорно е, че настоящето производство е такова по реда на чл. 88, ал. 3

от АПК, като предмет на спора е законосъобразността на отказа на горестоящия административен орган да разгледа жалбата пред него по същество.

Основният спор в настоящия процес според състава е дали действително административният орган надлежно е връчил процесното разпореждане № 1206 от 09.09.2009г. на ръководителя на осигуряването за безработица и дали изпращането по пощата с писмо с обратна разписка представлява законосъобразно изпълнение на вменените от закона задължения за административния орган за връчване на издадените от него актове при спазване на осигурителното законодателство. Начините за редовно връчване на индивидуалния административен акт – разпореждания, актове за начет и задължителни предписания в този вид производства са изрично уредени в чл. 110, ал. 4, изр. 1 от КСО, където е посочено, че същите се връчват лично срещу подпис на отговорните лица или по пощата с обратна разписка. Следователно надлежно е връчването, извършено както лично на лицето срещу подпис в помещенията на териториалните поделения на НОИ, така и когато връчването на книжа е извършено посредством изпращане на съответните, изчерпателно посочени индивидуални административни актове, с писмо с обратна разписка. Именно по този начин е постъпил в конкретния случай ответника като е изпратил разпореждане № 1206 от 09.09.2009г. на ръководителя на осигуряването за безработица за връчване на К. и поканата за доброволно изпълнение, с писмо с обратна разписка. Оформената обратна разписка обаче от "Български пощи"ЕАД не може да се приеме за връчване, тъй като от нея не е видно, че лицето не е намерено на адреса, за да се пристъпи към прилагане на чл. 110, ал. 4, изр. 2-ро от КСО.

Пощенската пратка, съдържаща съобщение за изготвения индивидуален административен акт е изпратена на адреса на К.,**, откъдето е върната в цялост с отбелязване "непотърсена от получателя". Това отбелязване е направено от приемащата пощенска станция върху разписка образец 250 на "Български пощи" ЕАД. Препоръчано писмо с известие за доставяне не може да бъде върнато от пощите с формалната причина "Непотърсено". Обстоятелството, че получателят на писмото не се е явил в съответния пощенски клон да го получи (при евентуално оставено съобщение /за което няма отбелязване върху обр. 250/, че за него има препоръчано писмо) не освобождава пощите от задължението им отново да потърсят получателя на адреса. Върху бланката обр. 250 има отбелязани от някого три дати -18.09., 25.09. и 02.10. и дата на връщане 08.10.2009г..Тези отбелязвания мотивират състава да приеме, че евентуално е осъществен състав на чл. 5 от общите условия за доставяне на пощенските пратки и пощенските колетти, който гласи, че при посещението на адреса, поради отсъствие на получателя пощенската пратка не може да бъде доставена в пощенската кутия се оставя писмено служебно известие с покана получателят да се яви за получаване на пратката в пощенската служба в срок,

определен от пощенския оператор, не по-кратък от 20 дни, но ненадхвърлящ 30 дни от датата на получаване в пощенската служба за доставяне. Тази хипотеза не е изпълнена от пощенските служители, защото евентуалните посещения са извършени в срок по-кратък от 20 дни, което е недопустимо. Отбелязването от страна на приемащата пощенска станция, че "пратката не е потърсена от получателя" не следва се тълкува в смисъл, че лицето е непознато на този адрес, респ. че се е преместило на друг адрес, е заминало или не е намерено на адреса. Препоръчано писмо, върнато от пощите по причина "Непотърсено", не може да бъде прието за недоставено по вина на получателя, респ. не може да бъде основание за предприемане на процедура за връчване по правилата на чл. 110, ал. 4, изр. 2-ро от КСО. Освен, че горенаписаното съставлява нарушение по смисъла на чл. 36, ал. 1 от Закона за пощенските услуги, връщането на препоръчаното писмо задължава органа да извърши ново валидно уведомяване на адресата.

С оглед изложеното по отношение на жалбоподателя не може да се счете за приложима разпоредбата на чл. 110, ал. 4 от КСО, тъй като по административната преписка и по настоящето дело адреса е един и същ, известен е на страните и между тях няма спор. Към обявяване на табло се пристъпва едва тогава, когато лицето не е намерено на постоянния му адрес. Доказателства в тази връзка не са ангажирани. С оглед на това разпореждане №1206 от 09.09.2009г. на ръководителя на осигуряването за безработица не е връчено на жалбоподателя, нито лично срещу подпис, нито по пощата с обратна разписка за да се пристъпи към връчване по реда на чл. 110, ал. 4, изр. 2-ро от КСО. Отделно от това само за яснота следва да се отбележи, че от представените по делото протоколи № 30 от 20.10.2010г. и 28.10.2010г. и съобщение № 30 от 20.10.2010г. изготвени от ръководител осигуряването за безработица не е видна волята му-дали е поставил самото разпореждане, дали е поканил лицето за връчване или пък е връчил въпросното разпореждане. Нормата на чл. 110, ал. 4, изр. 2-ро от КСО вмениява в задължение на органа, чрез глагола "връчвам" да извърши действие по връчване. Не е ясно защо, административния орган е бездействал повече от една година от изпращането на писмото по пощата до качване на съобщението на табло, като през този период не е правил опити за връчване на разпореждането, нито лично, нито по пощата с обратна разписка, а и същевременно през този период са текли лихви за просрочие, които не са по вина на жалбоподателя.

С оглед изложеното, съдът приема, че срокът за обжалване на разпореждане №1206 от 09.09.2009г. на ръководителя на осигуряването за безработица по отношение на К. е започнал да тече от датата на узнаване за издаденото разпореждане, а тя е 30.03.2011г., когато той е поискал издаване на препис от разпореждането. Жалба срещу разпореждане №1206 от 09.09.2009г. е депозирана на 13.04.2011г., т.е. жалбата е в срока по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "б" от КСО и административния орган дължи

произнасяне по двата пункта на жалбата. Делото като преписка следва да бъде върнато на директор на ТП на НОИ/РУ"СО" гр. Перник за произнасяне.

С оглед изхода на делото и при направеното своевременно искане от процесуалния представител на ответната страна за прекомерно завишено адвокатско възнаграждение, съставът го намира за състоятелно. Договореното възнаграждение видно от договор за правна помощ и съдействие № 03507 от 24.06.2011г. представен по делото не отговаря на действителната и правна сложност на делото. Договореното и платено възнаграждение е в абсолютна сума, а не върху определен интерес. С оглед на това следва да се присъди минимално определеният размер съобразно чл. 36 от ЗА, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, който е в размер на 150лева.

С оглед изложеното и изхождайки от съдържанието на решение № ПОВГВ-5 от 10.05.2011г. на директора на ТП на НОИ/РУ"СО" гр. Перник имащо характер на определение за оставяне без разглеждане на подадената жалба, каквото правомощие има органа при условията на чл. 88, ал. 1 от АПК и приемайки за разглеждане жалбата на К.***, като частна жалба против решение № ПОВГВ-5 от 10.05.2011г. на директора на ТП на НОИ/РУ"СО" гр. Перник /същото с характер на определение/, дадения ход на делото по същество следва да бъде отменен и при условията на чл. 88, ал. 3 от АПК, състав при Административен съд Перник,

О П Р Е Д Е Л И:

Отменя дадения ход на делото по същество.

Отменя решение с характер на определение № ПОВГВ-5 от 10.05.2011г. на директора на ТП на НОИ/РУ"СО" гр. Перник, с което е отказано разглеждането на жалба вх. №527-1 от 13.04.2011г. подадена от В.К.***.

Връща делото като преписка за произнасяне по жалба вх. №527-1 от 13.04.2011г. подадена от В.К..*** да заплати на В.К.К.,*** сумата в размер на 150лева разноси по делото.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия: /п/